

[Westerby.]

naturligvis på mange områder en stor indsats for at fremme det nordiske samarbejde; det gælder især de ansvarlige på såvel det politiske som det økonomiske og det kulturelle område. Men det nordiske samarbejde lider af den skavank, at det ikke rigtig har den opbakning i bredden, som man kunne ønske sig, og det er mit indtryk, at netop den manglende evne til at forstå hinandens sprog hæmmer udviklingen af det politiske og det kulturelle samarbejde i Norden.

Jeg tror, at undervisningen i skolerne i højere grad bør lægges til rette på en sådan måde, at den udelukkende sigter imod at lære børnene at forstå de andre nordiske landes sprog, men at man ikke prøver på at bibringe dem evnen til at tale sprogene. Jeg kan huske fra min egen tid i skolen, at disse forsøg faldt noget ynkeligt ud, og talefærdigheden er der heller ikke behov for. Det, der er behov for, er, at man kan forstå hinandens sprog.

Jeg vil derfor tillade mig at stille det spørgsmål til den højtærede undervisningsminister, om ikke vanskelighederne ved at forstå de andre nordiske landes sprog gør det sværere at udvide det nordiske politiske og kulturelle samarbejde.

Derudover vil jeg gerne spørge den højtærede undervisningsminister, om man ikke som et led i arbejdet for at fremme forståelsen af andre nordiske sprog bør knytte svenske lærerkræfter til danske og norske skoler til i begrænset omfang at undervise i almindelige undervisningsfag og danske og norske lærere til på tilsvarende måde at undervise i svenske skoler. Det er ikke med dette forslag tanken, at man skal have svenske lærerkræfter til at undervise i svensk, således at man udbygger selve svenskundervisningen, men det er derimod tanken, at man skal have svenske lærerkræfter til i begrænset omfang at undervise i ganske almindelige undervisningsfag, f. eks. en svensk lærer i en dansk skole til at undervise på svensk i fysik, geografi eller andre fag, således at eleverne derigennem både lærer faget og på en naturlig måde vænner sig til at lytte til det svenske sprog; derved kunne de komme over det døde punkt — der i og for sig ikke er svært at komme over — med hensyn til at forstå de andre nordiske landes sprog.

Jeg ville mene, at der skulle være mulighed for at få en udvekslingsordning på dette område, bl. a. fordi Danmark-Norge er nogenlunde lige så stort som Sverige; derfor måtte det gå omtrent lige op. Man måtte også kunne finde på en ordning med hensyn til aflønning af lærerkræfter, der blev knyttet til de andre nordiske landes skolevæsen, hvis man kunne gennemføre en ordning som denne.

Det kan måske være vanskeligt at gennemføre en sådan ordning først i hovedskolen inden for folkeskolen; man bør måske nok starte med at gennemføre den i gymnasierne eller realafdelingerne og så på grundlag af de her indvundne erfaringer gå videre og indføre den i selve hovedskolen.

Hvordan skal man så gribe det an? Jeg vil stille den højtærede undervisningsminister det spørgsmål, om han ikke kunne tage et initiativ i Nordisk Kulturkommission og eventuelt prøve samtidig at gøre det gennem Nordisk Råd, så en løsning bliver fremmet mest muligt og hurtigst muligt, for jeg har indtryk af, at der sker stor skade i disse år ved, at vi ikke i tilstrækkelig grad kan forstå hinandens sprog.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen):

Jeg kan ikke være uenig med det ærede medlem i, at noget af det bedste, man kan gøre for at styrke det nordiske samarbejde og skabe gensidig forståelse, er en kraftig og utraditionel indsats også for den rent sproglige forståelse i de forskellige nordiske organer. Bl. a. de 2 organer det ærede medlem nævnte, Nordisk Råd og Nordisk Kulturkommission, og også i meget høj grad foreningerne Norden har i den senere tid i stigende grad været inde på dette, og i fjor har Nordisk Kulturkommission igangsat en omfattende og dybtgående ekspertmæssig undersøgelse af hele spørgsmålet: hvad kan der gøres for inden for skolerne at forbedre den nordiske sprogforståelse? „Skolerne“ dækker her alle de i det ærede medlems spørgsmål nævnte skoleformer.

Man har hidtil anvendt mange forskellige veje og midler, nordiske udvekslingsrejser af elever og lærere inden for både skoler og seminarier, benyttelse af rejselektorer fra nabolandene, anvendelse af nye audiovisuelle hjælpemidler i undervisningen i